

EPÄSELVÄÄ ITSESTÄÄN-SELVYYSIÄ

HEIKKI PALOMÄKI

Epäselviä

itsestään- selvyyksiä

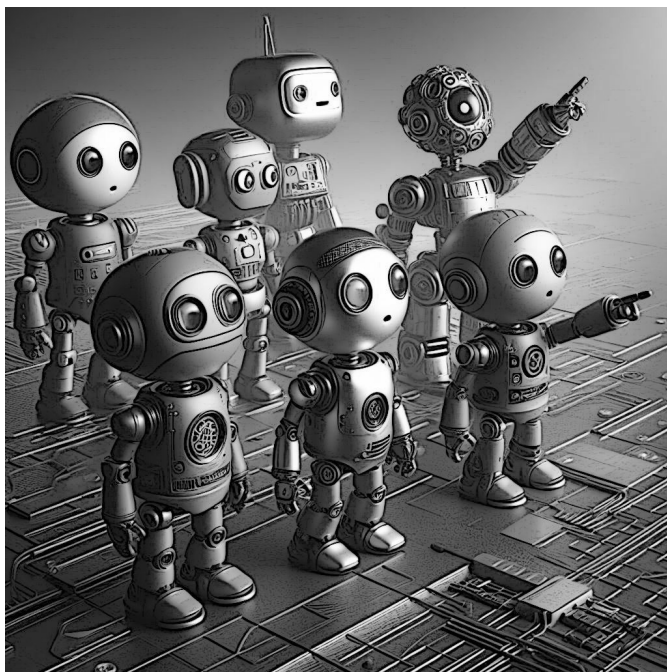
Heikki Palomäki

Epäselviä

**itsestään-
selvyyksiä**

Heikki Palomäki

Epäselviä itsestäänselvyyksiä

Toinen täydennetty painos, saatavilla myös
e-kirjana: ISBN 978-952-65522-7-9

Tämä kirja on kokoelma lehtikirjoituksiani, jotka on julkaistu pääasiassa Ruovesi -lehdessä 'Kirkonkellot' -palstalla. Kirjan kuvat on tehty tekoälyn avulla.

Copyright © Heikki Palomäki
2024 Ruovesi

ISBN 978-952-65522-4-8

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

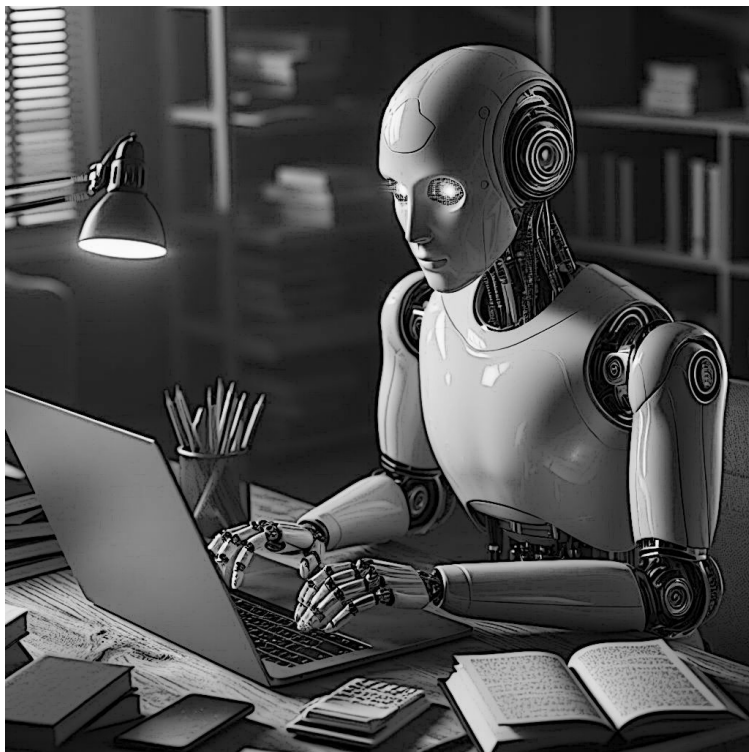
SISÄLLYS

1. En ole robotti	4
2. Yksi turha elämä	6
3. Liian myöhään	8
4. Epäonnistumisen siunaus	10
5. Minä olen sitä mieltä	12
6. Rima korkealla	14
7. Kanaemon opetus	16
8. Mitä on totuus?	18
9. Lapsi on arvokas	20
10. Syntinen	22
11. Löytyykö elämää	24
12. Orja vai vapaa?	26
13. Kuoresta ulos	28
14. Onko rukoileminen turhaa?	30
15. Uskovien jengi	32
16. Joulun ihmisiä	34
17. Onko Jumala diktaattori?	36
18. Lääkärin vastaanotolla	38
19. Kuplaelämää	40
20. Uskolla autuaaksi	42
21. Aina väärin	44
22. Tieteellinen taivas	46
23. Onko Jumala ajatustenlukija?	48
24. Puolentoista kilon jumala	50
25. Ei minusta ole uskovaiseksi	52
26. Selvyiksiä	54

1. En ole robotti

Tuohon otsikossa olevaan toteamukseen on otettava toisinaan kantaa, kun käyttää internetin palveluja. Se varmistaa, että käyttäjä on ajatteleva ihminen eikä roskamainoksia syöttävä robottitietokone.

Ihminen ei halua olla tahdoton robotti, vaan haluaa ajatella itsenäisesti. Vapaa tahto on arvokas asia, paitsi silloin, kun sitä käytetään väärin. Kun valintoja tehdään itsekkyyden ja vihan pohjalta, syyttömät kärsivät ja maailma näyttää hyvin epäoikeudenmukaiselta. Silloin voi tulla mieleen, miksi

Jumala ei tehnyt ihmisistä kuuliaisia robotteja. Helposti tulee syytettyä Jumalaa siitä, että Hän sallii vihanpidon ja sodat. Kyse on kuitenkin ihmisten omista valinnoista.

Jumala otti todella ison riskin, kun antoi ihmiselle vapaan tahdon. Se näyttää vievän ihmiskuntaa tuhoa kohti. Kuitenkin, tuskin kukaan haluaa alistua ohjelmoidun robotin tasolle tekemään kaiken vain oikein. Väärät valinnat ovat meidän oikeutemme, josta haluamme pitää kiinni viimeiseen asti.

Kun Jumala loi ihmisen, Hän kehoitti: *”täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne.”* (1.Moos 1:28) Jumala on siis uskonut meidän hallintaamme tämän maapallon. Jokainen voi omalla kohdallaan ottaa vastuun siitä, miten käyttää Jumalan antamaa vapaata tahtoa. Kun itse saa turvata siihen armoon, jonka Jeesus hankki uhraamalla itsensä, ymmärtää paremmin armahtaa ja arvostaa lähimmäisiään; jopa ihan vapaasta tahdostaan.

2. Yksi turha elämä

Kun Brasiliassa katupartio surmaa katulapsen, on ehkä ajatuksena se, että jälleen yksi lapsi syntyi ja eli turhaan. Tämä voi tuntua kaukaiselta meille suomalaisille. Kuitenkin monet täälläkin kokevat, että oman elämän tarkoitus ja sisältö on hukassa. Täällä sitä yritetään hetkisen nauttia elämästä ja sitten se on ohi. Monet särkyneet unelmat ja tavoitteet lisäävät turhan elämän tunnetta. Jumala on kuitenkin varannut meille jotain parempaa.

Käydessäni katsomassa omaa isääni, kun hän kärsi syövän kourissa muutamaa päivää ennen poismenoaan, hän totesi: ”Tämä on sitä Jumalan korkeakoulua”. Hän ymmärsi jotain siitä, mitä Jumala ilmoittaa Raamatussa: *”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”* (Jer. 29:11). Korkeakoulu ja opiskelu ei ole se lopullinen elämän sisältö, vaan se on valmistautumista tulevaan elämään. Näin isänikin ymmärsi ja oli valmiina siihen, mitä hänelle oli varattuna iankaikkisuudessa.

Raamatussa kerrotaan, kuinka kaksi rikollista oli tuomittu kuolemaan ristiinnaulitsemalla, samalla kertaa, kun Jeesus ristiinnaulittiin. Heidän elämänsä näytti päättyvän ilman toivoa, turhaan elettyinä. Kuitenkin toinen heistä luotti kaikesta huolimatta, että Jumala antaa tulevaisuuden ja toivon. Tämä rikollinen pyysi: *”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi”* (Luuk. 23:42). Hän sai nähdä sen tulevaisuuden, mikä Jeesukseen luottaville on luvattu.

Tulevaisuus ja toivo ei koske ainoastaan iankaikkista elämää, vaan myös tämänhetkistä tilannetta. Juuri nyt uusi toivo ja elämän sisältö voi olla todellisuutta elämässäsi. Jeesus sanoo: *”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän.”* (Joh. 10:10).

Kaiken tämän turhalta tuntuvan elämän keskellä saat omistaa todellisen toivon ja elämän tarkoituksen. Se antaa kestävyyttä ja voimia selvitä elämäsi haasteista ja antaa myös sisäisen turvallisuuden ja rauhan.

3. Liian myöhään

Eräs nuori mies oli rakastunut tyttöön ja kosi tätä. Rakkaus oli molemminpuolista, mutta tytöllä oli omat kuvitelmansa avioliitosta: Se oli sääntöjä ja velvollisuuksia. Ei voinut tehdä vapaasti mitä halusi. Tyttö ei halunnut menettää vapauttaan, mutta ei halunnut täysin kieltäytyäkään. Hän ehdotti, että kun ensin elän tämän elämän vapaana, niin tule sitten kosimaan sairaskuoteella, kun elämässä ei ole enää muuta odotettavissa. Silloin vastaan myöntävästi. Olisiko niin, että myöntävä vastaus oli suunniteltu annettavaksi liian myöhään.

Tämä kuviteltu tarina on valitettavasti totta monen kohdalla, kun on kyse suhteesta Jumalaan. Hengellisiä asioita kartetaan, kun kuvitellaan elämän olevan sitten pelkkiä sääntöjä, kieltoja ja täydellisyyteen pyrkimistä. Usein ajatellaan, että usko on eräänlainen aate, jossa on hengellisiä ja moraalisia tavoitteita; yksi aate muiden joukossa. Koska kuitenkin haluaa päästä kerran perille Taivaaseen, niin monet suunnittelevat mielessään: sitten kun elämä on takana, tulen uskoon ja yritän viimeiset hetket elämästäni elää uskovana. Voi käydä niin, että ratkaisua siirretään liian myöhäiseen hetkeen.

Mitähän se uskovana oleminen sitten oikeastaan on? Raamatussa Jeesus antaa ymmärtää, että usko on ennen kaikkea ystävyysuhde (Joh. 15:15). Tämä ystävyys muuttaa meitä samoin kuin ystävien välinen rakkaus muuttaa asioiden tärkeysjärjestystä ja arvoja. Tätä painottaa Raamatussa Jeesuksen kehoitus: *”Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.”* (Joh. 13:34).

Lisäksi Jeesus on luvannut olla meidän kanssamme ikuisesti (Matt. 28:20). Myös vaikeina aikoina Herra on luvannut kukea rinnallamme, kuten Daavid runoilee (Ps. 23). Vaikka Daavidin elämä kulki välillä läpi pimeiden laaksojen, hän koki, että Herra kulkee hänen kanssaan. Meidänkään ei tarvitse kokea epätoivoa ja yksinäisyyttä tai pelätä vääriä valintoja, kun pyydämme Jeesusta kulkemaan rinnallamme ja opastamaan elämässä eteenpäin.

Jeesus lupaa seuraajilleen myös yltäkylläisen elämän (Joh. 10:10). Se ei tarkoita helppoa elämää, vaan haasteita, taisteluja ja voittoja. Tätä samaa näkyy nuoret erityisesti etsivän nettipelaamisesta tai innostunut yleisö urheilukilpailuista. Jumala on luonut ihmisen ja Hän tietää, mikä todella antaa elämälle sisältöä. Emme elä turhaan, vaan voimme toimia niin, että siitä on iankaikkista merkitystä ja kerran varma voitto odottamassa.

Onhan toki mahdollista pelastua viimeisillä hetkilään, ja hyvä niinkin. En kyllä omalla kohdallani luottaisi, että siihen olisi mahdollisuus. Haluan siksi jo tänään viettää täysipainoista elämää Jeesuksen rinnalla.

4. Epäonnistumisen siunaus

Tiesitkö, että epäonnistuneella on mahdollisuus oppia virheistään. Onnistuneella ei ole mitään opittavaa, mutta epäonnistuminen vie eteenpäin kohti uusia mahdollisuuksia. Koska kukaan meistä ei ole täydellinen, niin teemme jokainen virheitä. Kuitenkin epäonnistumisesta koetaan yleensä häpeää. Ei sitä mielellään tunnusta erehtyneensä, kun haluaa säilyttää jonkinlaisen itsekunnioituksen ainakin muiden silmissä. Kun lisäksi uskottelee itselleenkin, ettei tehnyt mitään virhettä, niin eipä siinä juuri opi mitään eikä pääse asioissa eteenpäin. Tilanne voi olla jopa sellainen, että muut kyllä tajuavat, että on pahasti erehtynyt, mutta itse uskottelee itselleen, että teki kaiken oikein. Se vaatii jo vahvaa uskottelua pitää yllä kuviteltua elämän kulissia, jonka läpi muut kuitenkin näkevät. Kun tarkemmin mietit elämääsi, niin ehkäpä jossakin pienessä tai suuressa asiassa löydät itsesi pitämässä yllä jotain näennäistä roolia tai kulissia.

Onnistumista ja virheetöntä elämää pidetään elämän tavoitteena. Virheitä ei ole sopiva tunnustaa. Nöyryyttä pidetään heikkoutena. Todellisuudessa kukaan ei kuitenkaan täytä täydellisyyden mittaa ja siksi Raamatussa Jeesus esittää asiat ihan toisin: Omien erehdysten nöyrä tunnustaminen on se normaali tila, jota varten Jeesus tuli pelastajaksi: *”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat”* (Mark. 2:17). Jumalan eteen ei tarvitse tulla häveten sillä *”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon”* (Jaak. 4:6).

Onko uskonasiat itsestäänselviä?

Kirjassaan Epäselviä itsestäänselvyyksiä TkT Heikki Palomäki ottaa totutut ajattelumallit lähempään tarkasteluun eri kertomusten kautta. Hän haastaa lukijan ajattelemaan ja etsimään todellista ja tarjolla olevaa vahvaa perustaa elämälleen. Luvut ovat sopivan mittaisia ja jokaisessa on ajatuksia herättävä sisältö.

Pastori Tapani Rautalahti

Tämä kirja on kokoelma lehtikirjoituksiani, jotka on julkaistu Ruovesi-lehdessä "Kirkonkellot" -palstalla. Kirjan kuvat on tehty tekoälyn avulla.

TkT Heikki Palomäki
heikki@gospelnet.fi

ISBN 978-952-65522-4-8

